

fiba w Stworenju wschitkich Wjezow, kotrež je ton prieni Skutk Božije Majestety pschecziwo tym Stworenjam.

Božebnje pak, a Rosdžjelenja dla, budže won, stem Sslowom, WOTZ wot teju druheju Parschonow wotdžjeleny, so by psches to srosemene byfo, so won ta prienja Parschona je, a wot žaneho druheho neje, ton Ssyn pak a swjaty Duch, wot Wotza staj.

Potom praji Wjera dalje: Ja wjerju bescheže do jeneho, ton je tejšch Boh, (pschetož wjerić je tajka Wjez, kotraž so niz Stworenjam, ale Bohu kame mu, wopokasacž dyrbi.) Kak da rjeka ton kamy? Jezus Krystus, jeho jeniczi narodženy Ssyn. Tak su so Kscheszjenje modlili, dnje dnili pjatnacie slowet: Haj, wschizy Wjerjazy wot Spoczatka Sswjeta. A hacž woni runje tu te Sslowa mjeli nežu: Da su woni tolla runje to kame wjerili, a posnali.

Tak da je to to prienje Rosdžjelenje Boha teho Ssyna, so won rjeka ton jeniczi Ssyn Boži. Pschetož hacž runje hewak wschizy Jandieljo, haj wschizy Kscheszjenje nascheho Boha a Knesa, Ssynojo a Džeci menowani budža; da nerjeka schak tolla žadyn, ton jeniczi abn jeniczi rodženy Ssyn; Ale ton Knes Krystus je kamlutki tak wot Wotza rodženy, so won swojeho runja bewschitkimi Stworenemi nima, tejšch bes Jandželemi niz, menujzy, won je ton wjerny a prawy Ssyn, to je najkeho bojškeho, wječneho, nestworeneho Bweža Bohom tym Wotzom.

Potom budža dalje jeho krašne a wožebne Skutki powedane: Kotryž so podjak je wot swjateho Ducha, narodžik so wot Knežny Marijy, čerpik pod Ponziom Pilatom, kschizowany, wumrel, porebany, kželi delje stupik, na zeczi Džen je won sašo hohrjestanyk, hohrjestpič do Nebes, sedži na Prawizy Boha swojeho nebeskeho Wotza, a budže sašo pschindž na sudnym Dnju sudžicž žiwych a mordwych etc. Psches tu to budže ton Ssyn (po swojim hegen Skutku) rosdžjeleny. Pschetož (niz Boh Wotz, ani swjaty Duch, ale won kam lutki, je naturski Člowek, Krej a Čjes to so sežinit, jako my kmy, a sa nas čerpik, wumrel, hohrjestanyk a kNebju stypet etc.

Kščeczemu pschindie: Ja wjerju do swjateho Ducha. Tudy budže sašo jena druba rosdžjelena Parschona, kotraž tolla bojškeho Bweža, Bohom Wotzom a Ssynom je, menowana. Pschetož ty nekmyšch a nedyrbišch hewak do nakeho, kiba jeniczy do teho wjerneho Boha wjerić, po prienej Kasni: Ja kam lutki kmy twoj Boh. A je tak we tem Posnacu skrotkim wopschizate, so Boh jeniczi je we swojim Bweču, a so my wjerimy, a so modlitmy kšennemu Bohu, tolla we zjoch rosdžjelenych Parschonach. Kajž tajke Rosdžjelenje tejšch wswjatej Čheženzy pokasane budže, dnž my we Mieni jeneho jenickeho Boha čženi budžemy, a tolla Krystus poruczi we Mieni Boha teho Wotza, a swjateho Ducha, čžicž.

Tuteje Parschony Božebnoscz je ta,

(U)

so